

Gazeta Olsztyńska.

GAZETA OLSZTYŃSKA

Z dodatkiem „GOSPO NIEDZIELNY” i „GOSPO-BARZ” wychodzi trzy razy tygodniowo i to na wtorek, czwartek i sobotę. — Kosztuje kwartalnie 80 fen., za pocztą 1 markę, z odnośnikiem do domu przez listowego 1 nr. 24 fen.

Ojców mowy, ojców wiary
Brońmy zgodnie: młody, stary.

OGŁOSZENIA

przyjmują się po 15 fen., reklamy po 20 od wiersza, korpusowego. W razie konkursu i wyskarżenia należyłości wszelkie rabaty upadają. Listy adresować do „Gazeta Olsztyńska” Allenstein Ostrp., ulica Dolna-Kościelna (Unterkirchenstrasse) 12.

Dziś: Adama i Ewy. Wilja.
Jutro: Boże Narodzenie.
Pojutrze: S. Szczepana.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Dziś: wsch 8 12 zach 3 47
Jutro: „ 8 12 „ 3 47
Pojutrze: „ 8 12 „ 3 48

Wszystkim Czytelnikom, Subskrybentom i Przyjaciółom pisma naszego zasyłamy serdeczne życzenia: Wesołych i szczęśliwych Świąt!

Redakcja Gazety Olszt.

Boże Narodzenie.

Znowu zawitały owe radosne i upragnione święta Bożego Narodzenia, ów dzień w którym ongi spełniło się oczekiwanie całego rodu ludzkiego. Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli, bo w Betlejem mieście Dawidowym narodził się Zbawiciel świata, jak przepowiedziane było przez proroków Izajasza, Micheasza i Daniela.

Syn Boży poszedł na ten świat na zupełne odrodzenie świata. Polski naród pojął to najlepiej, darząc tę uroczystość mianem: Bożego Narodzenia.

Przed przyjściem Chrystusa narody pogańskie, rządy pogańskie rzeczywiście nie uznawały rządów Boskich na ziemi. Jakoby tych rządów Boskich nie było na ziemi; z niesłychanym okrucieństwem postępowano sobie z człowiekiem, z narodami całymi.

Dziękujmy Panu naszemu, Chrystusowi że światłość Jego i Jego łaska przyniesione z nieba uwolniły nas, w krajach oświęconych i krzyżem Pańskim uświęconych, od owych straszliwych okrucieństw.

Mamy wprawdzie i dziś jeszcze dużo niesprawiedliwości. Przedewszystkiem my Polacy to odczuwamy. Prześladowanie cierpimy za to, że trzymamy się języka i z wyuczajów Ojców naszych. Daliśmy wielu ustaw wyjątkowych o wyłączeniu, o zakazywaniu języka ojczystego na publicznych zebraniach i t. d. Ale przeciwnicy nasi czynią to po nie małej części z nieświadomości, przedstawiając nas, — nie wiadomo, z jakiej racyi — jako swych wrogów. Miejmy niezłomną nadzieję, że światło i łaska Chrystusowa oświeci i uładodzi z czasem tych co nas nienawidzą, choć na nienawiść sobie nie zasłużyliśmy.

Uśmiejając serca nasze tą wielką uroczystością Bożego Narodzenia, pójdźmy w duchu do Betlejem, pokłońmy się temu Bożemu Dzieciątku, co poniesie winy nasze na drzewie krzyżowym, i przypatrzmy się Jemu. On, Bóg, którego słowem świat cały stworzony, a tu słabe niemowlę; On, Bóg i Pan całego przyrodzenia, a tu... w żłobie na garści słomy spoczywa. Zniżył się, aby to, co Adam w reju przez pychę zawinił, On, drugi Adam, przez zniżenie się naprawił. Rodzi się, aby nas odrodził; — rodzi się w nocy, bo noc pogaństwa i błędów rozproszy; — rodzi się w stajni między bydłętami, bo ludzi w bydłeta zmienionych podnieśli i uszlachetni; — rodzi się w ubóstwie, aby wszystkie swe bogactwa znalazł na nas, swe

dzieci. Co za pociecha nasza! Co za szczęście wielkie szczególnie dla biednych!
Niech zatem święty spokój zamieszka w sercach, domach i rodzinach naszych, a ten zaiste spłynie z nieba i będzie z nami, gdy się starać będziemy o sumienne, religijne wychowanie naszych od Boga nam danych dzieci, gdy gorliwie spełniać będziemy obowiązki względem Boga i naszej świętej wiary, i pielęgnować nasz najdroższy po pracjach odziedziczony skarb — język ojczysty.

Pokój święty z nieba pozostanie z nami gdy rodzice dzieciom naszym dobrym przykładem będą przykładem, który więcej poucza, niż najwymowniejsze upominania i nauki.

Gdy tak postępować będziemy, nie lękajmy się o przyszłość naszą, bo to Boże Dziecię dziś narodzone czuwa i czuwać będzie nad nami. Ufajmy temu Dzieciątku, bądźmy narodem cnotliwym, pracowitym, zapobiegliwym, oszczędnym, mężnym, wytrwałym, kochającym Boga i Ojczyznę, a z pewnością zawita i wśród nas zapowiedziany przez chóry anielskie:

„Pokój ludziom dobrej woli!”

Kto będzie polskim kandydatem przy nowych wyborach?

Czekają nas znowu wybory, lecz nie takie spokojne jak w lipcu tego roku. Przy wyborach do parlamentu my polacy warmiacy głosujemy na naszego własnego kandydata, który musi być krwią z naszej krwi i kością z naszej kości. Do walki wyborczej staną tym razem oprócz nas centrowcy, liberalowie i pewnie też konserwatyści, którzy dopiero niedawno założyli dla siebie towarzystwo wyborcze w Olsztynie.

My Polacy warmiacy mamy także nasze towarzystwo wyborcze i nasz komitet wyborczy i stajemy do walki wyborczej pod naszą własną chorągwią. My musimy bronić naszej świętej wiary i mowy naszych ojców. Nie możemy głosować na konserwatystę lub liberala, bo to lutrzy, którzy nie bronią naszej wiary katolickiej. Ale też nie możemy głosować na centrowców, choć oni są katolikami; bo mówcie sami rodacy, czy możemy im oddać nasze głosy, gdy oni o nas nic nie chcą wiedzieć i nas wypierają wszędzie gdzie mogą: wyrzucili nas z Kopernika w Olsztynie, nie wolno nam tam odprawiać polskich zebrań, chociaż ten dom został zbudowany w wielkiej części przez cfiarność polskiego ludu i przez polskiego księdza dra Schreiberera. Niedawno jeszcze zbudowali po wielkiej części za polskie pieniądze kościół Najśw. Serca Jezusowego; a gdy kościół jest zbudowany, nie pozwalają na to, aby tam były także polskie nabożeństwa i kazania dla polskich parafian. Centrowcy nas niemczą i naszą katolicką gazetę nawet z kazalnicy okrzykują jako socjalistyczną, aby tak dółki pod nią wykopac.

Zaden polski Warmiak, kochający swą piękną mowę ojczystą, nie może więc gło-

sować na centrowca; my od nich żądaliśmy, zawsze tylko to, co nam się według przykazania sprawiedliwości należy. Gdy więc oni o nas wiedzieć nie chcą i nas zwalczają, byle nie stracić łaski protestanckiego rządu, my polacy katolicy musimy stanąć samodzielnie do własnej obrony. Wiemy, że w parlamencie nasi polscy posłowie często głosują razem z centrowcami. Bardzo to pochwalamy i chętnie z każdym centrowcem chcemy pracować, który w braterskiej miłości nam daje to, co nam się należy. Lecz nie zapomnijmy, jak wielka jest różnica między większością centrowców w parlamencie a naszymi centrowcami.

W parlamencie zasiada znaczna liczba szlachetnych centrowców, którzy w imię sprawiedliwości bronią nas przed naszymi wrogami. Na Warmii tymczasem centrowcy się wobec nas zupełnie inaczej zachowują. Więć choć zał nam, że polacy katolicy i niemieccy idą osobno, niestety inaczej w naszych stronach być nie może. My warmiacy polacy możemy głosować tylko na kandydata, który nas kocha i broni naszej św. wiary i mowy. A takim nie jest ani centrowiec warmiński, ani liberal, ani też konserwatysta: My możemy głosować tylko na polaka warmiaka, na dziecko polskiego ludu warmińskiego. Z drugiej strony wcale też nie myślimy o tem, aby przy wyborach zwalczać centrowców. Nie będziemy wydawać niemieckich odezw, aby łowić niemieckie głosy, chociaż pamiętamy bardzo dobrze, jak centrowcy się starali łapać naszych poczciwych polskich ludzi przez polskie odezwy i pewnie też teraz tak czynić będą. Niech Niemcy katolicy głosują na centrowców, my się do ich owieczek mieszcząc nie będziemy. Chociaż oni się wdierają do nas przez polskie odezwy i będą nam bruździć, damy im spokój i tylko nad tem pracować będziemy, aby wszyscy polscy warmiacy głosowali na polaka katolika.

Lecz czy znajdziemy wśród nas dzielnych mężów, na których możemy głosować? Oto pamiętamy wszyscy, że przy zeszłych wyborach mieliśmy prawie zawsze polskich kandydatów, nie pochodzących z polskiego ludu warmińskiego, dla tego też nie uzyskaliśmy tyle głosów, ile mieć powinniśmy. Przy ostatnich wyborach nasz kandydat p. Czarniński otrzymał 5380 głosów. Chcieliśmy wtenczas postawić na kandydata naszego czcigodnego ks. prob. Barczewskiego. Niestety to się wówczas nie udało. Czy może więc i tym razem zaden z naszych księży polskich nie przyjmie polskiej kandydatury? Rodacy! spodziewajmy się, że będzie inaczej. Pamiętajmy hasło, które na wiecu w Gietrzwałdzie powiedział ks. prob. Barczewski: „Jeden tylko, jeden cud — z polskim księdzem, polski lud!” Pamiętajmy też słowa ks. prob. Bilitewskiego, wypowiedziane na zebraniu Towarzystwa wyborczego, że jako polski ksiądz będzie pracował i cierpił z polskim ludem warmińskim. Ci czcigodni księża proboszczowie to mężowie doświadczeni, kochający nasz polski lud warmiński, to krew z krwi naszej, kość z kości naszej, to nasi księża, którzy chcą z nami

